

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio IV. An, & quâ ratione Juramentum habeat vim confirmandi pacta, & contractus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

ipſius etiam factum ſit juramentum, non poteſt remittere hoc, cum non ſit ipſe, cui principaliter juramento promiſſum quid eſt, ſed DEUS, qui quamvis juramentum remittat, ſi principaliter homini illud factum ſit, & hic illud remittat, non remittit tamen ad remiſſionem hominis, ſi principaliter ſibi juramento promiſſum quid ſit. Sexto ſubintelligitur in quovis juramento, etiam hæc conditio, ſi res non fuerint notabiliter mutata, poteſt enim eſſe tanta mutatio, ut verifiſimile non ſit, voluiſſe ſub juramenti obligatione rem etiam taliter mutatam intelligere. Septimo, in reciproco pacto, aut contractu ea etiam conditio intelligitur, ſi pactis ſuis, & promiſſis alter ſteterit, ac fidem ſervaverit; neque enim fidem debeo illi, qui frangit fidem *c. Peruenit 3. h. t. & c. Sicut 29. Eodem.*

SECTIO IV.

An, & quâ ratione Juramentum habeat vim confirmandi pacta, & contractus?

§. I.

An juramentum habeat vim confirmandi contractus, qui, eo ſecluſo, ipſo jure ſunt irriti?

Non poteſt juramentum confirmare contractus jure naturæ irritos (quia verſantur tales contractus circa materiam illicitam jure naturæ) poteſt tamen confirmare eos contractus, qui jure Civili tantum ſunt irriti, aut reſcindi poſſunt, ut non tantum habeant obligationem ex religione, ſed etiam ex juſticia, ſi ſcilicet

nec ex parte contractus, nec ex parte perſonæ, cum qua contrahitur, aliâ turpitudine, nec principaliter turpitudine à jure poſitivo contractus talis ab hoc commune, quia & hic contractus contra bonos mores civiles. *c. Quamvis 18. c. Cum contingat 28. h. t. & c. Quamvis 2. in eodem in 6. & c. Quamvis 1. in 6. in 6. Ut ne ſcilicet in reſtaſis juramentum tale ſit praſtitum, tamen enim dolo etiam extortum juramentum ex virtute religionis lapſum non videndum ſit, ſi ſine diſpendio ſalutari vari poteſt, conſequenter ex clauſula addita reſcè colligitur, aliunde etiam obligationem eſſe, ex juſticia ſcilicet, etiam confirmatur ex *Antheſi. Sacramenta puerum Cod. Si ad verum rationem.* Tales autem contractus, jure Civili ſunt irriti, per juramentum tamen confirmatur, ſunt plures, ſcilicet fundi dotalis, & donatio propter nuptias, contractus minorum per re immobili, vel mobili, quæ ſervari poteſt; donatio inter viros & mulierem, & liberos non emancipatos, renuntiatio filii de non luctuſa do paternæ hæreditati; donatio excedens centum ſolidos, non facta in reſtatione apud Iudicem; promiſſio tuendi certum hæredem, aut non tuendi teſtamentum, quæ promiſſio habet occaſionem captandæ mortis; renuntiatio omnium honorum; mutatio familias cum renuntiatione Senatû Conſulti Macedoniani; fidejuriſſio mulieris, cum renuntiatione Senatû Conſulti Velleiani; renuntiatio pacti tuendi exceptione non numeratæ per*

niz, promissio pœnz sponsalibus adiectæ & solvendæ à resiliente &c. Si tamen us positivum non tantum contractum, sed etiam adiectum iuramentum irritum reddat, non potest per hoc confirmari contractus, cum iuramentum tale nullam vim obligandi habeat, prout communiter dicuntur, ea iuramenta infirma, & nulla esse, quæ adieciuntur pactis v. g. bono publico repugnantibus, sive quæ adversantur bonis moribus civilibus, cum Republicæ damno, cuiusmodi turpe pactum, & iuramentum ab utroque iure irritum est, si quis puellæ sub iuramento pro nitat matrimonium, si uxor sua moriatur, vel quoddam remittere velit dolum furtum, vel aliam iniuriam, si impostitum committatur.

§. II.

Unde cognosci possit, quando iuramentum habeat vim, confirmandi contractus, vel non, & quos effectus habeat iuramentum confirmatorium contractus?

Non confirmatur iuramento pactum v. g. quod à jure positivo civili etiam, principaliter prohibetur, & irritatur, ob publicam utilitatem, prout jam dictum, cum juri publico, pacta privatorum etiam iuramento confirmata derogare non possint: confirmatur autem pactum v. g. quod quidem prohibitum est, principaliter tamen & directè ob privatam utilitatem paciscentis, etiam si secundariò & indirectè etiam bonum publicum concernat tale pactum, cum quilibet possit renuntiare juri in favorem suum introducto. Quod si tamen in culpabile præjudicium tertii non quidem

Pluring. Compend.

indirectè tantum, sed directè pactum tale v. g. tenderet, non confirmaretur iuramento, cum iuramentum tale esset de re iniqua.

Sunt autem plures effectus iuramenti, quod confirmat pactum v. g. de jure invalidum. Primus, est quoddam ex tali iuramento oritur duplex obligatio, una respectu DEI ex virtute Religionis, altera erga hominem, cum quo pactum initum est ex justitia, vel fidelitate. Secundus est quoddam, si ab alio quam Creditore relaxetur tale iuramentum confirmatorium, maneat tamen obligatio justitiæ, aut fidelitatis erga paciscentem v. g. quia obligatio in tali casu non tantum provenit, ex vi iuramenti, sed ex legis dispositione, pacta talia v. g. iuramento confirmare volentis, si tamen Creditor remittat tale iuramentum in sui favorem præstitum, omnino dissolvitur contractus, vel pactum iuramento confirmatum, quia hic talis, quod pro suo favore pugnat, remittere potest. Tertius effectus est, quoddam iuramentum confirmatorium irrevocabiliter servandum sit, ita, ut non liceat repetere id, quod solutum est. Quartus est, quoddam pariat actionem in iudiciis, quia inducit etiam civilem obligationem, ex qua actio in foro externo oritur. Quintus est, quoddam ordinariè non possit illius relaxatio obtineri, quia cederet talis relaxatio in præjudicium tertii. Sextus est, quoddam transeat talis pacti aut contractus obligatio etiam ad hæredes ad quos iura & onera defuncti transeunt.

3* 50

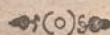
Y y

§. III.

§. III.

An iuramentum habeat vim irritandi, aut confirmandi contractus in totum contra prius iuramentum, illos non celebrandi?

Actus, qui contra prius iuramentum de eo non ponendo fit, est validus, si se cluso iuramento validus esset, cum totam suam vim habeat à libera voluntate ponentis illum, & prius iuramentum de eo non ponendo tantum faciat illicitum, non autem invalidum actum, quamvis periurus hic sit, qui contra prius iuramentum sic agit. Et hinc matrimonium de presenti validum est, contra priora sponsalia iurata contractum; venditio vel donatio facta traditione valida sunt, quamvis prius nec donaturum te, nec venditurum iuraveris; revocatio procuratoris aut testamenti valida est, quamvis prius iuraveris, te non revocaturum. Quod si tamen actus, qui fit contra prius iuramentum, per se & absque iuramento invalidus sit, non confirmatur per tale iuramentum posterius factum, neque enim potest obligare hoc iuramentum posterius, cum faciat perjurii reum iuramentum, sic vinculum esset iniquitatis. Si verò actus qui iurati fuerunt, sint contrarii, tum si prior est invalidus, posterior est in validus, etiam si huic iuramentum accedat, cum hic posterior actus impleri non possit sine iniuria prioris iuramenti.

SECTIO V.

De obligatione & relaxatione Juramenti.

§. I.

An obligatio Juramenti sit personalis, an verò realis? ita ut ad heredes transeat.

Juramentum quia tale, semper personale est ex parte illius, qui iuravit, & ex virtute religionis ad præstandum, quod se obligavit, ita ut illius ex virtute religionis obligatio ad successores, heredes, vel alios, qui non iuraverunt, non transeat, quamvis suo & successorum nomine jurans aliquid promiserit. Possunt quidem isti nonnunquam obligari ad id præstandum, quod alter iuravit, non tamen obligantur ex vi iuramenti in illo præstiti, (nisi hoc ipsum in seclusis perint) sed ex vi pacti (saltem taciti) & iustitia ad idem præstandum obligantur. Sicut enim nemo jurat, nisi sua voluntate, ita nemo alius iuramenti hoc vinculo obligatur, si non ipse etiam idem iuramento promiserit; & quamvis possit per Procuratorem præstari, ut patet c. vlti. De iura. calum. in 6. (Quia quis quis facere potest per seipsum, etiam potest per alium. Reg. juris 68. in 6. Mandatò Procurator speciale mandatum debet, ad taliter alterius nomine iurandum, & actus talis sit, qui per alium geri possit, non tamen ipse Procurator iuramento obligatur, quod præstitit etiam mandato, & locò alterius, sed ipse principalis.

Ex parte tamen illius, cui præstitum iuramentum